सुकीर्तिः काक्षीवतः। इन्द्रः, ४-५ अश्विनौ। त्रिष्टुप्, ४ अनुष्टुप्

अपु प्राचे इन्द्र विश्वाँ अमित्रानपापचो अभिभूते नुदस्व।

अपोदीचो अपं शूराधराचं उरौ यथा तव शर्मन्मदेम॥ १०.१३१.०१

यथा। तव- ते। उरो- विस्तीर्णे। द्याम्न् मङ्गळे। मदेम- हुष्येम। अभिभूते- वृत्राभिभावितः। तथा। इन्द्र- परमेश्वर। विश्वान्- सर्वान्। अमित्रान्- द्यात्रुन्। प्राचः- पूर्वभागे वर्तमानान्। अपाचः- पृष्ठतो वर्तमानान्। उदीचः- ऊर्ध्वतो वर्तमानान्। अधराचः- अधरे वर्तमानान्। अप नुदस्व- अपगमय॥१॥

कुविदुङ्ग यर्वमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यंनुपूर्वं वियूयं।

इहेहैं षां कृणुहि भोजनानि ये बहिषो नमीवृक्तिं न जग्मुः॥ १०.१३१.०२

यवमन्तः- यवादिधान्ययुक्ताः कर्षकाः। यवम्- यवादिकम्। यथा। अनुपूर्वं- क्रमेण। वियूय-पृथक्कृत्य। कुवित्- बहुलम्। दान्ति- लुनन्ति। दाप् लवने। तथा। ये। बर्हिषः- यज्ञस्य। नमोवृत्तिम्- नमस्कारादिकम्। न- सम्प्रति। जग्मुः- अवापुः। ते। इह- अत्र। एव। एषाम्-एतेषाम्। भोजनानि। कृणुहि- कुरु॥२॥

निह स्थूर्यृतुथा यातमस्ति नोत श्रवौ विविदे संगुमेषु।

गुव्यन्त इन्द्रं सुख्याय विप्रा अश्वायन्तो वृषणं वाजयन्तः॥ १०.१३१.०३

स्थूरि- एकेन धुर्येण युक्तमन इति सायणः। ऋतुथा- यथाकालम्। यातम्- प्राप्तव्यं स्थानम्। निह अस्ति- न श्रीघ्रं प्राप्नोति। सङ्गमेषु- सङ्गतिकरणाख्ययज्ञेषु। उत- अपि च। श्रवः- श्रुतिम्। न विविदे- न शीघ्रं लभते। रथो लक्ष्यप्रापकगतिप्रतीकः। केवलाभ्युदयाख्यधुर्येण नाष्टुं शक्नोति श्रुतिमिति भावः। इन्द्रम्- परमेश्वरं। गव्यन्तः- चिद्रश्मीनिच्छन्तः। सख्याय- मैत्र्ये। अश्वायन्तः-प्राणकामाः। वृषणम्- वर्षकिमिन्द्रम्। वाजयन्तः- गमयन्तः। विप्राः- मेधाविनः कर्माणि कुर्वन्ति॥३॥

युवं सुराममिश्वना नर्मुचावासुरे सर्चा।

विपिपाना श्रुभस्पती इन्द्रं कर्मस्वावतम्॥ १०.१३१.०४

अश्विनौ- प्राणेशो । युवम्- युवाम् । सुरामम्- सुष्ठु रमणीयं रसम् । विपिपाना- अनुभूतवन्तौ । शुभस्पती- शोभनपालको । सचा- सङ्गतौ सन्तौ । आसुरे- अन्धकारे । नमुचौ- बन्धके । न मुञ्जतीति नमुचिरिति यास्कः । नमुचिना युद्धे प्राप्त इति भावः । इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम् । कर्मसु । आवतम्- रक्षतम् ॥४॥

पुत्रमिव पितराविश्वनोभेन्द्रावथुः काव्यैर्दुंसनाभिः।

यत्सुरामं व्यपिबः शचीिभः सरस्वती त्वा मघवन्नभिष्णक् ॥ १०.१३१.०५

इन्द्र- हे ईशनाधिदैवत । उभा अश्विना- उभावश्विनौ प्राणापानेशनशक्तिभूतौ । पितरौ- मातापितरौ । पुत्रमिव- सुतमिव । काव्येर्दंसनाभिः- सूक्ष्मदर्शनैः । आवश्वः- त्वा ररक्षश्वः । यत्- यदा । शचीभिः- प्रज्ञाभिः । सुरामम्- शोभनरमणीयरसम् । व्यपिबः- विशेषेण अनुभूतवान् । तदा । मघवन्- इन्द्र । सरस्वती- चोदियत्री देवता । त्वा- भवन्तम् । अभिष्णक्- उपासेवत ॥५॥

इन्द्रेः सुत्रामा स्ववाँ अवोभिः सुमृळीको भवतु विश्ववेदाः।

बार्धतां द्वेषो अभयं कृणोतु सुवीर्यस्य पत्यः स्याम॥ १०.१३१.०६

स्ववान्- आत्मवान् । सुमृळीकः- आनन्दकरः । विश्ववेदाः- सर्वज्ञः । इन्द्रः । अवोभिः-रक्षाशक्तिभिः । सुत्रामा- शोभनरक्षकः । भवतु । द्वेषः- द्वेषभावनाम् । बाधताम्- नाशयतु । अभयम् । कृणोतु- करोतु । सुवीर्यस्य । पतयः- स्वामिनः । स्याम- भवेम ॥६ ॥

तस्यं वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनुसे स्याम।

स सुत्रामा स्ववाँ इन्द्रौ अस्मे आराचिद्वेषः सनुतर्युयोतु॥ १०.१३१.०७

यज्ञियस्य- पूज्यस्य । तस्य- इन्द्रस्य । वयम् । अपि । सुमतौ- शोभनबुद्धौ । भद्रे- कल्याणे । सौमनसे- शोभनचित्ते । स्याम- भवेम । तन्मते स्यामेति भावः । सः- असौ । इन्द्रः । सुत्रामा-

सुरक्षिता । स्ववान्- आत्मवान् । सनुतः- सम्भजते । अस्मे- एतस्मे । द्वेषः- द्वेषभावनम् । आरात् युयोतु- दूरे पृथक्करोतु ॥७ ॥

